පංචගරු ජාතකය

තවද සර්වඥයන් වහන්සෙ ජේතවනාරාමයේදී අජපාල නිගෝධ සූතුය වදාළසේක. එදවස් සංඝයා වහන්සේ දම්සභා මණ්ඩපයෙහි රැස්ව වැඩ හිඳ කථා කරණ සේක්. ඇවැත්ති සර්වඥයන් වහන්සේ විසින් අජපාල නිගෝධ මූලයෙහිදී තණ්හාය රතීය රගාය යන මාර ස්තීන් තුන්දෙනා විශිෂ්ඨ රූ මවා ගෙණ බුදුන් පොළඹවන්ට අා ගමනේ බුදුන් විසින් කර ඔසවා ගත් නොබලන ලද. එසේ විසින් මේ නියා රූපශ්‍රීයක් දැක වැඩහුන් නියාව යහපතැයි කියා කථා කොට වැඩහුන් තෙනට සර්වඥයන් වහන්සේ වැඩ වදාරා මහණෙනි මා එන්නාට පූර්වභාගයෙහි කිනම් කථාවකින් යුක්තව උනුදැයි විචාරා එපවත් අසා දැන් මහණෙනි මා විසින් සියලු කෙලශයන් නසා ලොව්තුරා බුදුවූ ජාතියෙහි ස්තී වසඟවූවා කුමක්ද අපූර්වද අබුඩොත්පාදයෙහි බෝධිසත්වයන් නුමුකළ නුවණින් දවස අරණ සමයෙහි පවා ස්තී වසඟවූවා තුමමේදැයි වදාරා ආරාධිතවූ සර්වඥයන් වහන්සේ ඉකුත්වත් දක්වා වදාළසේක.

ඒ කෙසේද යත්?

යටගිය දවස බරණැස් නුවර බුහ්මදත්ත නම් රජ්ජුරුමකමණකුන් රාජාය කරණ සමයෙහි ඒ රජ්ජුරුවන්ට රාජකුමාරවරුන් පන්සියයක් ඇතිවූ නියාවද බෝධිසත්වයන් ඇමටබාලව ඉපද පසේ බුදුන් අතින් කවරදා මට රාජාය ලැබේදැයි විචාළ නියාවද පසේබුදුන් විසින් සත් දවසකින් තක්සලා නුවරට ගියානම් රාජාය ලබයි කී තියාවද අමාතාවයන් පස් දෙනෙකු එක්ව ගොස් පඤචකාම තෘෂ්ණාවෙන් යකින්නට ගොදුරු වූ නියාවද බෝධිසත්වයන් පස්සේ යකින්න එලවාගෙණ ඊම ආදී ගාන්ධාර නුවර ශාලාවක වන්නියාවද ගන්ධාර නුවර රජ්ජුරුවන් නුවරට ඇතුපිටින් වඩිමින් සිට බෝධිසත්වයන් එපයි කියව කියවා යකින්න ඇරගෙණ රජගෙට ගිය තියාවද එදවස් රෑ තමාගේ යක්ෂ විමානයට ගොස් යකින්නන් ඇරගෙණ රජ්ජුරුවන් හා සියලු වාසල පටන් ඇතුළු අයගේ ජීවිතක්ෂයට පමුණුවා ඇට තිබියදී භක්ෂණය කළ නියාවද යන සියල්ලම පළමු කියනලද ගන්ධාර ජාතකය සේමයයි දත යුතුය. යකුන් පළාකල පසු දවස් ගම්මුදලිවරුන් විසින් දොරවල් බිඳ ඇතුලට අවුත් රජගෙයි තුබු කසල දමා ශුඬකොට නුවර දිවාපුරයක් මෙන් සරහා රජගෙය සුධර්මා නම් දිව සභාවක් මෙන් සරහා අමාතා මණ්ඩලයා රැස්කරවන්නාහු අසවල් ශාලාවේ උන් පුරුෂයා රාජාාය කරන්ට නිස්සෝ යයි කියා ඔබ කරා ගොස් එපවත් කීහ. එවිට බෝධිසත්වයෝ කියන්නෝ රජ්ඡුරුවන්ගේ පුතනු කෙණෙකුන් නැද්දැයි විචාරන්නා නැතයි කී හෙයින් ඔටුණු පැළඳ මහත් වූ පෙළහරින් නුවරට වැද දළපුඩුසේසත් නැගූ සිංහාසනාරූඪ යුවරජ සෙනෙවිරත් ඇතුළුවූ අමාතා මණ්ඩලයා පිරිවරා බුාහ්මණ පෂීත් ගෘහපති පෂීත් සමන්විත වූ සොළොස් දහසක් නාටක ස්තීු තැටීම් ගී කීම් බෙර ගැසීම් ආදීවූ දෙයින් මේඝ ගර්ජනාවක් කරන්නට වන්නාහ, පඤචා ඞගික තුයෳනාදවයන් රකකින් නාද කෙරෙමින් ඒ ඒ තැන සෝෂා කරවන්ට වන්නාහ, මේ නියායෙන් බොහෝ රාජානුභාවයෙන් ඉඳ සිතන්නාහු පසේබුදුන් වහන්සේ කීපණතට හා වීයා ී ධෛයාීයෙන් මෙසේ පුතාපයක් ලද්දේයයි සිතා එතැන් පටන් දානාදීවූ කුසල් කොට දැහැමෙන් සෙමෙන් රාජාාය කොට කම්වූ පරිද්දෙන් මිය පරලොව ගියාහයි වදාරා එසමයෙහි ගත්ධාර දේශයෙහි රාජාාය කළ රාජකුමාරයෝ නම් බුදුවූ මම්ම යයි වදාරා මේ පඤචගරු ජාතකය නිමවා වදාළසේක